

paa at spare paa de produktive Bevillinger. Dette har man dog i Virkeligheden gjort her, og naar vi trods det, at vi er fuldstændig enige med den højtærede Landbrugsminister i at anerkende Betydningen af den Støtte, der gennem et Aaremaal er givet til Husdyrbruget, alligevel kan gaa med til denne Nedsættelse, er det i Betragtning af de Løfter, jeg paa mit Partis Vegne gav den tidligere højtærede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Bording, i Fjor, Løfter, som gik ud paa, at vi fra Landbrugets Side vel skulde vide at vise Resignation overfor den Støtte, Staten giver os til vor Produktion, naar den samme Nedsækering fandt Sted paa alle Statens Budgetter. Det ærede Medlem Hr. Bording har nylig fra denne Plads beklaget sig over, at han ikke som Landbrugsminister fik den Støtte, som Partiet Venstre nu vil yde sin Landbrugsminister, og jeg er ikke i Tvivl om, at naar det ærede Medlem faar Ordet igen, vil denne Bebrejdelse ogsaa ramme mig og mit Parti. Jeg vil dog sige, at den højtærede forhenværende Landbrugsminister kunde have faaet akkurat de samme Vilkaar, hvis han var gaaet ind for de samme Nedsættelser som den nuværende Regering. Det ligger ikke blot i de Udtalelser, jeg fremsatte paa Partiets Vegne, men tillige i den Mindretalsudtalelse, som fremkom fra det Udvalg, der var nedsat vedrørende vedkommende Forslag. Nu anerkender vi, at den nuværende Regering er gaaet ind for en almindelig Nedsættelse af de lovfæstede Udgifter paa Statens Budgetter, og naar dette er Tilfelddet, vil vi ogsaa være med til en saadan Nedsættelse, fordi vi erkender, at Tiden er saa vanskelig, at vi maa have Nedgang i Statens Udgifter, og selv om vi tror, at det rent økonomisk se var forsvarligt trods den økonomisk daarlige Stilling for Staten vedblivende at yde disse Bevillinger, vil vi dog være med til at vise en saadan Resignation i Haab om, at Landbruget vil forstaa, at det Arbejde, der er taget op paa Baggrund af disse Bevillinger, ikke taaler at gaa i Staa, hvis Økonomien skal oprettholdes indenfor Landbrugets Produktioner. Men saa maa der ogsaa bringes Ofre fra Landbrugets Side, Ofre til Landbrugsorganisationerne for at holde Arbejdet i Gang, og naar det ærede Medlem Hr. Bording for et Øjeblik siden sagde, at man kunde ikke nedsætte disse Bevillinger, hvor man gik ud fra, at dette Arbejde vilde gaa i Staa, saa er her et Punkt, hvor jeg ikke er helt enig med den tidligere Landbrugsminister, idet jeg tror, at man fra Landbrugets Side vil anstrænge sig stærkt for at bevare dette

Arbejde, og jeg mener da, at Landbruget ogsaa kan bære den forøgede Byrde, naar der samtidig sker Nedsættelser paa Statens andre Budgetter, hvilket dog vil bevirke en Forringelse af Skatteydelseerne.

Naar jeg omtaler, at den forrige højtærede Landbrugsminister kunde have faaet de samme Vilkaar, hvis han var gaaet ind for de samme Nedsættelser som den nuværende Regering, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at dette langtfra skete, tværtimod, paa det Tidspunkt, da vi forhandlede om Nedsættelsen paa Husdyrbrugets Budgetter, kunde jeg her fra denne Talerstol oplyse, at en Mængde andre Lovforslag var forelagt, hvori der foresloges forøgede Udgifter, og det gør dog en væsentlig Forskel, om man staar overfor Forøgelser af andre Statsudgifter, eller om man staar overfor en Nedsættelse af disse.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Clausager, der talte paa Venstres Vegne. Det ærede Medlem talte om de daarlige Tider. Hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, mente han, at Tiderne i 1880 var ikke nær saa vanskelige som Tiderne nu, fordi man den Gang stod overfor nye Muligheder, medens ingen kan paavise nye Muligheder for Landbruget i disse Tider. Jeg mener, at saadanne nye Muligheder er paavist af mit Parti: at man ved at føre en aktiv Handels- og Traktatpolitik overfor Udlandet kunde skaffe nye Muligheder for Landbruget eller i alt Fald forbedre de Muligheder, Landbruget har i Øjeblikket. (Afbrydelse.) Den højtærede Landbrugsminister siger Tak. Det glæder mig naturligvis, at Ministeren takker mig for denne Anvisning, der for øvrigt ikke er af ny Dato; men ikke desto mindre vil jeg have Lov til at fremhæve, at der ganske sikkert er saadanne Muligheder.

Naar det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at Landbruget ønsker ingen Støtte, taler han ikke paa alle Landbrugeres Vegne. Jeg er overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister om et Øjeblik vil komme herop paa Talerstolen og oplyse, at der er sket Henvendelse til Landbrugsministeriet fra Landbrugere i forskellige Egne af Landet, der i høj Grad har krævet Foranstaltninger til Støtte for Landbruget. Jeg skal saaledes nævne det Krav, der er fremsat af Kartoffeldyrkerne paa de daarlige Jorderovre i Jylland. De har overfor mig fremhævet, at den høje Rigsdag har givet og vedblivende opretholder en Støtte for Landbrugere paa de gode Jorder, der dyrker Sukkerroer, men de, der arbejder paa Lan-